

DIEVA MĪLESTĪBAS UZVARA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Atkl. 22:11, 12; Jer. 30:5–7; Ps. 91:1–11; Jer. 25:33; Atkl. 21:2; Atkl. 20:11–15.

ATMIŅAS PANTS:

“Un es dzirdēju stipru balsi no troņa sakām: ‘Redzi, Dieva mājoklis pie cilvēkiem, Viņš mājās viņu vidū, un tie būs Viņa ļaudis, un Dievs pats būs ar viņiem. Viņš nožāvēs visas asaras no viņu acīm, nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis’” (Atkl. 21:3, 4)

Mēs varam sagaidīt nākotni ar cerību piepildītām sirdīm. Lai arī tuvojās izaicinājumu laiki, lai kādas ciešanas mums būs jāpārdzīvo, lai kādas grūtības jāpārcieš, lai kādas bēdas jāpie dzīvo, mums ir cerība, ka nāks labāki laiki, un mēs šodien varam dzīvot ar jēgu, mērķi un prieku. Franklins Rūzvelts bija ASV prezidents no 1933. līdz 1945. gadam, kas bija viens no grūtākajiem Amerikas Savienoto Valstu vēstures periodiem. Viņu paralizēja poliomiēlīts un viņš nevarēja staigāt bez palīdzības. Viņš reiz rakstīja: “Mēs vienmēr esam turējušies pie cerības, ticības, pārliecības, ka aiz horizonta ir labāka dzīve, labāka pasaule.” Alberts Einšteins, viens no pasaules izcilākajiem prātiem, rakstījis: “Mācieties no vakardienas, dzīvojiet šodienai, ceriet uz rītdienu.” Alfrēds Lords Tenisons, populārs angļu dzejnieks karalienes Viktorijas valdīšanas laikā, saka: “Cerība smaida no nākamā gada sliekšņa, čukstot: tas būs laimīgāks.” Šī ceturkšņa pēdējā tēmā mēs redzēsim Kristus nelokāmo mīlestību Visuma vēstures aizraujošākajā laikā un Viņa pilnīgu un galīgu uzvaru lielajā cīņā starp labo un ļauno. Bībeles pēdējā grāmata – Atklāsmes grāmata – mums sniedz cerību šodienai, rītdienai un visā mūžībā.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, kas balstīta uz “Lielās cīņas” 39. – 42. lpp., lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. jūnijā.

Cerība bēdu laikā

Izlasi Atkl. 22:11, 12; Dan. 12:1, 2 un Jer. 30:5–7. Kādi notikumi norisinās tieši pirms Kristus otrās nākšanas? _____

_____

_____

Pēc cilvēku pārbaudes laika seko tādi bēdu laiki, “kādi vēl nav bijuši, kamēr vien dzīvo tautas, līdz pat šim laikam”. Atklāsmes grāmatas 16. nodaļa apraksta septiņas pēdējās mocības, kas tiks izlietas pār ļauno pasauli. Taču, tāpat kā ar mocībām, kas skāra Ēģipti, Dieva tauta tiks no tām pasargāta. Nemiet vērā Daniēla apsolījumu: “Taču tanī laikā tava tauta paglābsies – visi, kas ierakstīti dzīvības grāmatā” (Dan. 12:1). Tas noteikti attiecas uz „dzīvības grāmatu” (sk. Fil. 4:3; Atkl. 13:8; Atkl. 20:12, 15; Atkl. 22:19). Ja paliksim uzticīgi Jēzum, mūsu vārdi netiks izdzēsti no dzīvības grāmatas (Atkl. 3:5).

Izlasi 1. Jņ. 3:1–3; Jņ. 8:29 un Jņ. 14:30. Kāda ir vienīgā pietiekamā sagatavošanās gaidāmajam bēdu laikam? _____

_____

_____

Bēdu laikā Dieva ļaudīm ir tik dziļas personiskās attiecības ar Jēzu, ka nekas nevar tās mainīt. Viņu dziļākās ilgas ir izpatikt Viņam visās lietās, lai caur Svētā Gara darbu viņi būtu tikpat šķīsti, cik Viņš ir šķīsts. Kristus sirdī nebija nekā, kas atsauktos sātana maldiem. Mēs varam atspoguļot arī šo Viņa rakstura aspektu.

Izlasi Ps. 27:5, Ps. 91:1–11 un Atkl. 3:10–12. Kādus mierinošus solījumus Dievs mums dod grūtību laikā? _____

_____

_____

Daži pārprot, ko nozīmē bēdu laikā izdzīvot bez starpnieka. Jēzus pārtrauc savu starpniecību Debesu svētnīcā, kad katrs ir pieņēmis savu galīgo lēmumu par vai pret Viņu. Bet tas nenozīmē, ka šajā laikā tiekam pamesti vieni un jāpaļaujas uz saviem spēkiem. Jēzus mums ir apliecinājis, ka Viņš būs ar mums vienmēr (Mt. 28:20). Ticība paļaujas, kad tā neredz, un uzticas pat tad, kad pasaule ap mums brūk. Bēdu laikā mūsu ticība nostiprināsies un mūsu ilgas pēc mūžības pieaugs tā, ka mūsu vienīgā vēlme būs dzīvot kopā ar Jēzu mūžīgi.

Cerība uz drīzu Jēzus nākšanu

Izlasi Jņ. 14:1–3 un Tit. 2:11–14. Ņemot vērā nākotnes izaicinājumus un gaidāmo bēdu laiku, kāpēc šie panti ir tik iedrošinoši? _____

“Tava sirds lai neizbīstas” – Jēzus mūs pārlicina, ka Viņš mūs nekad nepametīs un ka Viņš atgriezīsies, lai ņemtu mūs mājās. Šī pasaule nav mūsu mājas. Tuvojas labāka diena. Reizi 25 pantos Jaunā Derība runā par mūsu Kunga atgriešanos. Kad dienas būs drūmas un baznīcas-valsts varas nomācošie pasākumi apdraudēs mūsu dzīvību, Kristus atnākšanas apsoliņums piepildīs mūsu sirdis ar cerību. Šī ir “svētīgā cerība”, kas ir iedvesmojusi ticīgos Dieva bērnus katrā paaudzē.

Izlasi Atkl. 6:15–17 un Jes. 25:8, 9. Salīdzini izglābto un pazudušo attieksmi, kas atklāta šajos pantos. Kas izskaidro atšķirību starp šiem diviem domāšanas veidiem?

Ļaunie apzinās grēka šausmīgās sekas, kamēr taisnie ir pieņēmuši brīnišķīgos žēlastības nosacījumus. Sacelšanās pret Dievu izraisa bailes, vainas apziņu, nosodījumu un galu galā mūžīgu zaudējumu. Mūsu atbilde uz Viņa glābjošo žēlastību ved uz piedošanu, mieru un mūžīgu prieku pēc Viņa krāšņās atgriešanās.

Izlasi Atkl. 15:3, 4 un Atkl. 19:7. Kā atpestītie atbildēs uz godības pilno pestīšanu, kas tik brīvi sniegta Kristū? _____

“Kristus krusts būs atpestīto izziņas un līksmības avots visā mūžībā. Pagodinātajā Kristū viņi skatīs krustā sisto Kristu. Tas, ka visu pasaulu Radītājs, visu likteņu Lēmējs noliek malā Savu godību un pazemojas, jo Viņš mil cilvēci, vienmēr izraisīs Visuma apbrīnu un pielūgsmi.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 651. lpp.)

Izlasi Atkl. 12:17, 17:13, 14 un 19:11–16. Uzmanīgi ievēro šo pantu virzību. Kas šajos pantos stāsta par pēdējo zemes karu un Kristus galīgo uzvaru? _____

Tūkstošgade zemes virsū

Atkl. 19. nodaļa beidzas ar dramatisku Jēzus atgriešanās un ļauno iznīcināšanas attēlojumu. Bet stāsts nav beidzies. Atkl. 20. nodaļa mūs iepazīstina ar 1000 gadu ilgu periodu, ko sauc par “tūkstošgadi”.

Izlasi Atkl. 20:1–3. Kāds būs sātana liktenis, kad Jēzus atgriezīsies? _____

_____

Ainojums Atkl. 20:1–3 ir simbolisks. Sātans nav burtiski saistīts ar ķēdi un ieslēgts bedrē. 1000 gadus viņš ir ieslodzīts šajā pamestajā, neapdzīvotajā zemē, viņu sasaista viņa paša radītie apstākļi. 2. Pēt. 2:4 mēs lasām, ka sātans un viņa eņģeļi tiks glabāti sodam “tumšajās bedrēs”. Sātans tiks “ieslodzīts” ar apstākļu ķēdēm, jo šeit uz zemes vairs nebūs neviena, ko kārdināt. 1000 gadus viņš varēs vērot iznīcību un postu, ko radījusi viņa sacelšanās.

Grieķu valodas vārds, kas tulkots kā “bezdzibenis”, ir tas pats, no kura nāk angļu “abyss”. Tas ir arī tas pats vārds, kas lietots Septuagintā (Vecās Derības tulkojumā grieķu valodā) zemes radīšanas aprakstā. “Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem” (1. Moz. 1:2). Septuagintā vārds “dziļumi” šeit ir grieķu vārds “abyssos” jeb “bezdzibenis”. Tas raksturo pamestu zemi. “Bezdzibenis” nav kāda pazemes ala vai pamesta bedre kaut kur Visumā. Sātana grēka un iznīcināšanas darbs, kā arī milzīgais haoss pirms Kristus otrās atnākšanas ir atgriezies zemi tumšā, haotiskā masā, kāda tā bija pirms radīšanas.

Izlasi Jer. 4:23–26, Jer. 25:33 un Jes. 24:1, 3, 5. Kā Bībeles pravieši apraksta šo ainu? _____

_____

Pravieši šeit uzsver postošo iznīcināšanu Kristus otrās atnākšanas laikā un to, ka šajā tūkstoš gadu periodā uz zemes nav palicis dzīvs neviens cilvēks. Sātans un viņa ļaunie eņģeļi ir atstāti pārdomāt, kādu postu izraisījis viņu sacelšanās. Universs no jauna atzīst, ka grēka alga ir nāve. Dievs risina grēka problēmu, lai tā nekad vairs nerastos (Nah. 1:9). Ir trīs galvenie veidi, kā Dievs to dara. Pirmkārt, Viņš atklāj Savu bezgalīgo mīlestību, kaislīgo vēlmi un nerimstošos centienus glābt visu cilvēci. Otrkārt, Viņš atklāj Savu godīgumu un taisnību. Treškārt, Viņš ļauj Visumam redzēt grēka un sacelšanās galīgo iznākumu.

Tiesa tūkstošgades laikā

Izlasi Atkl. 20:4–6. Ko taisnie dara 1000 gadu laikā, un kāpēc tas ir svarīgi? _____

Tūkstošgades laikā taisnajiem būs iespēja no pirmavotiem vērot Dieva taisnīgumu un mīlestību, risinot grēka problēmu. Kuram gan nav jautājumu, ko viņi vēlētos uzdot Dievam par daudzām lietām? Tagad, tūkstošgades laikā Debesīs, atpestītie var uzdot šos jautājumus. Ja tuvinieks vai tuvs draugs nav Debesīs, izglābtajiem ir iespēja pilnīgāk izprast Dieva lēmumus. Atpestītie jaunā veidā, spēcīgāk nekā jebkad agrāk, sapratis Dieva varenos mēģinājumus glābt ikvienu cilvēku, kas jebkad ir dzīvojis. Viņi no jauna sapratis, ka ikviens, kurš ir pazudis, ir palaidis garām Debesis, jo personīgi ir noraidījis Kristu. Tikai tad Dievs iznes galīgo tiesu pār pazudušajiem – otro nāvi, kas ir mūžīga iznīcināšana.

Izlasi Atkl. 20:7–9. Kā noslēdzas 1000 gadi? Kāds ir sātana un viņa sekotāju liktenis? _____

Jau 1000 gadus sātanam nav bijis neviena, ko kārdināt vai maldināt. Viņš un viņa eņģeļi ir bijuši vieni, lai pārdomātu grēka nāvējošās sekas. Tūkstošgades beigās ļaunie mirušie tiek augšāmcelti, lai stātos tiesas priekšā un saņemtu savu pēdējo atalgojumu (Atkl. 20:5).

Tagad sātanam ir milzīga sekotāju armija. Lai gan sātans lielajā cīņā ir cietis sakāvi pēc sakāves, viņš ir iedrošināts, redzot milzīgo pazudušo pūli. Vēl nebūdam gatavs izbeigt savu sacelšanos, viņš dodas, lai maldinātu šīs “tautas”. Sātans viņus iedvesmo pielikt pēdējās lielās pūles, lai gāztu Dievu un izveidotu savu valstību. Termins “Gogs un Magogs” tiek lietots, lai simbolizētu sātanu un visu laikmetu pazudušos. Sātans un viņa sekotāji ieskauj “svēto noietni un mīļoto pilsētu” (Atkl. 20:9).

Tūkstošgades beigās ne vien tiek augšāmcelti visi ļaunie, bet arī Svētā Pilsēta, Jaunā Jeruzaleme, nolaižas uz zemi no Debesīm (Atkl. 21:2). Svētie ir dzīvojuši un valdījuši kopā ar Kristu Jaunajā Jeruzalemē tūkstošgades garumā. Tagad, 1000 gadu beigās, pilsēta nolaižas uz zemes kopā ar Dievu, Jēzu, eņģeļiem un visiem atpirktajiem. Visi ir kļāt lielās cīņas pēdējā kaujā. Grēks tiks uz visiem laikiem izskausts!

Ko par Dieva raksturu saka pēdējās tiesas laiks? _____

Divas mūžības

Izlasi 2. Kor. 5:10, Rom. 14:10, 11 un Atkl. 20:11–15. Ko šie panti saka par to, kāpēc ļaunie tiek augšāmcelti? _____

_____

_____

Lai atrisinātu grēka problēmu, lai ļaunums vairs neatkārtotos, ikvienam ir jābūt pārliecinātam, ka Dievs visos veidos ir bijis godīgs un taisnīgs. Galu galā ikvienam būs jāloka ceļi un jāatzīst Dieva taisnīgums lielajā cīņā, pat sātānam un viņa ļaunajiem eņģeļiem, kā arī tas, ka nekad nav bijis nekāda attaisnojuma, lai saceltos pret Dievu. Ievērojiet šo Elenas Vaitas ieskatu: “Tiklīdz tiek atvērtas pārskatu grāmatas un Jēzus skats pievēršas bezdievīgajiem, viņu apziņā atstāt katrs grēks, ko tie jebkad ir darījuši. Tie ierauga tieši to vietu, kur viņu kājas ir novirzījušās no skaidrības un svētuma takas, kā arī to, cik tālu Dieva bauslības pārkāpšanā viņus aizvedis lepnums un sacelšanās gars. Lielās kārdināšanas, ko viņi atbalstīja, apmierinot savas grēcīgās tieksmes, nelietīgi izlietotās svētības, nonicinātie Dieva vēstneši, atraidītie brīdinājumi, stūrgalvīgās un nepakļāvīgās sirds atvairītie žēlastības vilņi – tas viss tagad šķiet kā ar ugunīgiem burtiem uzrakstīts. [...] Visa bezdievīgā pasaule stāv Dieva priekšā un tiek apsūdzēta nodevībā pret Debesu valdību. Nav neviena, kas tagad viņu lietu aizstāvētu, tiem nav atvainojuma, un tādēļ tiek pasludināts spriedums – mūžīgās nāves sods.” (“Lielā cīņa” 666., 668. lpp.)

Izlasi Atkl. 20:9, Ps. 37:20 un Mal. 4:1, 2. Kādu atziņu šie fragmenti mums sniedz par grēka un grēcinieku galīgo iznīcināšanu un taisnīgo atalgojumu? _____

_____

_____

Labā ziņa ir tāda, ka sātans un viņa ļaunie eņģeļi tiks iznīcināti uguns jūrā. Grēks un grēcinieki tiks iznīcināti. Saskaņā ar Atkl. 20:9 viņi tiks aprīti, iznīcināti un netiks mūžīgi mocīti. Nākamajā pantā ir lietots izteiciens “mūžu mūžos”. Vārds “uz visiem laikiem”, atkarībā no konteksta, vienmēr nozīmē “bezgalīgs”, bet līdz brīdim, kad kaut kas ir pilnībā paveikts. (Sk. 2. Moz. 21:6; 1. Sam. 1:22, 28; Jūdas 7 un 2. Pēt. 2:4–6.) Pazudušajiem mūžīgs ir iznīcināšanas iznākums, nevis pati iznīcināšana. Dievs nav mūžīgais spīdzinātājs.

Galū galā mūs visus sagaida viena no divām mūžībām. Diemžēl pazudušie saņem nopelnīto “algu” – mūžīgo nāvi. Kāpēc mūsu vienīgā cerība nesaņem to, ko esam pelnījuši, proti, nāvi, ir, ja palaujamies uz Jēzus taisnību? _____

_____

_____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Plaši līdzenumi vietām pāriet skaistos pakalnos, un Dieva kalni ceļ augšup savas cēlās virsotnes. Šajos mierīgajos līdzenumos, blakus šīm dzīvajām straumēm, tagad sev pastāvīgas mājas atrod Dieva ļaudis, kas tik ilgi bija kļīduši kā ceļinieki. [...]”

Tur nemirstīgo prāts nekad nepagurs priedāties, domājot par radošā spēka brīnumiem un glābjošās mīlestības noslēpumiem. Tur nebūs nežēlīga un viltīga ienaidnieka, kas kārdinātu aizmirst Dievu. Tikš attīstītas visas dotības, un palielināsies visas spējas. Zināšanu iegūšana nenogurdinās prātu un neizsmels enerģiju. Tikš īstenoti visgrandiozākie pasākumi, sasniegtas visaugstākās ieceres un viscēlākie mērķi, un tomēr vēl arvien pavērsies jauni augstumi, kas jāaizsniedz, jauni brīnumi un jaunas patiesības, kas jāizprot, jauni mērķi, kas prasīs prāta, dvēseles un miesas spēkus.” (E. Vaita “Lielā cīņa” 675., 677. lpp.)

“Neizsakāmā sadraudzībā zemes bērni iepazīsies ar nekritušo būtņu priekiem un gudrību. Tās dalīsies atziņu un saprāta bagātībās, kas iegūtas laikmetu laikmetos, pārdomājot Dieva roku darbus. Ar neaptumšotu skatu viņi vēros radības godību – saules un zvaigznes, to sistēmās, kad tās noteiktā kārtībā riņķo ap Dieva troni. Uz visām lietām, sākot no vissīkākās līdz vislielākajai, būs rakstīts Radītāja vārds, un visur atklāsies Viņa spēka varenība. Un tā, aizritot mūžības laikiem, tiks gūtas arvien pilnīgākas un brīnīšķīgākas atklāsmes par Dievu un Kristu. Tādā pašā mērā kā atzišana pieaugs arī mīlestība, godbijība un laime. Jo vairāk cilvēki iepazīs Dievu, jo apbrīnojamāks tiem kļūs Radītāja raksturs. Kad Jēzus visiem atklās atpestīšanas darba noslēpumus un iepazīstinās ar sasniegumiem, kas iegūti šajā lielajā cīņā ar sātanu, atpestīto sirdis ietrīsiesies vēl kvēlākā mīlestībā un vēl jūsmīgāk tie aizskars zelta kokles: desmit tūkstoš reiz desmit tūkstoši un tūkstoš reiz tūkstoši balsu savienosies varenā slavas un teikšanas korī.” (“Lielā cīņa” 677., 678. lpp.)

“Lielā cīņa ir beigusies. Grēka un grēcinieku vairs nav. Universs ir atkal tīrs, un visā bezgalīgajā radībā pulsē harmonija un prieks. Visās Universa daļās no Radītāja plūst dzīvība un gaisma. No vissīkākā atoma līdz vislielākajai pasaulei visas lietas – dzīvās un nedzīvās – savā neaizēnotajā skaistumā un pilnīgajā laimē liecina, ka Dievs ir Mīlestība.” (“Lielā cīņa” 678. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kāpēc, jūsuprāt, Dievs ir ļāvis grēkam turpināties tik ilgi? Tajā pašā laikā neviens cilvēks šajā pasaulē necieš ilgāk par savu eksistenci šeit. Tas nozīmē, ka neviens necieš vairāk par savu mūžu. Cik īss ir cilvēka mūžs, salīdzinot ar tūkstošiem grēka gadu? Kā šī perspektīva varētu mums palīdzēt tikt galā ar sarežģīto jautājumu par ļaunumu?

2. Kā tūkstošgadu periods, kas pazīstams kā tūkstošgade, iekļaujas pestīšanas plānā? Padomājiet par to, kas ir pateikts par Dieva raksturu ar to, ka tikai tad, kad visiem atpirtajiem būs iespēja redzēt Dieva taisnību, godīgumu un mīlestību, pazudušajiem tiks celts pēdējais spriedums, pēdējais sods.